

Recenzja osiągnięć

Dr Agnieszki Naumiuk

ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika, podjęta na zlecenie Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych za pośrednictwem Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego.

1. Wykształcenie oraz doświadczenia zawodowo-organizacyjne.

Pani dr Agnieszka Naumiuk urodziła się w roku 1968 w Warszawie. Ukończyła studia magisterskie w Uniwersytecie Warszawskim Wydziału Pedagogicznego w roku 1998, a kolejno w roku 2002 uzyskała tytuł doktora na podstawie rozprawy doktorskiej pod tytułem „Edukacyjna rola organizacji pozarządowych w aktywizowaniu środowiska lokalnego” (na przykładzie ruchu United Way). Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. Wiesław Theiss, natomiast recenzentami byli prof. dr hab. Ewa Marynowicz-Hetka oraz prof. dr hab. Anna Przeclawska. Od roku 2003 do chwili obecnej podstawowym miejscem pracy jest Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu Warszawskiego (na stanowisku adiunkta). W dokumentacji odnotowane zostały dodatkowe zatrudnienia /okresowe/ Kandydatki w kilku uczelniach w Warszawie takich jak; Wszechnica Polska, Wyższa Szkoła Towarzystwa Wiedzy Powszechnej (2003-2013), Wyższa Szkoła Pedagogiczna Towarzystwa Wiedzy Powszechnej TWP, (2004-2010), Pedagogium - Wyższa Szkoła Nauk Społecznych (2008-2015).

2. Osiągnięcia dydaktyczne

Dr Agnieszka Naumiuk w zakresie dydaktyki lokuje swe kompetencje w pierwszej kolejności w *pedagogice społecznej, edukacji środowiskowej, edukacji obywatelskiej, pracy socjalnej, oraz w metodologii badań społecznych, oraz zajęć z socjologii małych grup*. Opracowała 4 programy autorskie /dydaktyczne, zajęć w języku angielskim. Opiekuje się także studentami w trakcie specjalizacji, pełni funkcję opiekuna naukowego i promotora

pomocniczego. Odbyła staże w zagranicznych i krajowych ośrodkach naukowo -akademickich ,między innymi w USA w Cincinnati (2010) ,we Francji w Universite Paris Ouest Nanterre(2014). Opracowała kilka ekspertyz i przygotowała kilka recenzji książek, także wydawniczych. Należy także odnotować dużą aktywność Kandydatki i Jej udział w zespołach eksperckich i projektach międzynarodowych i krajowych. Uczestniczyła w pięciu (5) konferencjach zagranicznych oraz w siedemnastu (17) konferencjach i seminariach naukowych w Polsce .Odbyła także 22 wizyty studyjne zagraniczne .Prowadziła także szkolenia i warsztaty w organizacjach pozarządowych np. w programie „Inkubator”w szkoleniu pielęgniarek i Fundacji Wspólna Droga, „,ADVANCES”programu Erasmus Mundus, specjalizacje II stopnia w zawodzie pracownik socjalny, Program Operacyjny Kapitał Ludzki (2007-2013). Realizowała edukacyjne zadania jako wykładowca studiów podyplomowych w obszarze pomocy społecznej i pracy socjalnej w środowisku lokalnym(2009-2011).

Ważny wymiar pracy naukowej i organizacyjnej dr Agnieszki Naumiuk to kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami innych ośrodków polskich i zagranicznych , współpracy z przedsiębiorcami(s.11)udział w komitetach redakcyjnych np. „Pedagogika Społeczna”oraz członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych.

3 Dorobek naukowy

Za początek drogi naukowej można uznać wymienioną już rozprawę doktorską (2002 r) *„Edukacyjna rola organizacji pozarządowych w aktywizowaniu środowiska lokalnego /na przykładzie ruchu United Way/”* „która powstała w centrum wpływów intelektualnych znakomitych reprezentantów nauk społecznych; prof. Ryszarda Wroczyńskiego, Aleksandra Kamińskiego, Anny Przeclawskiej ,Tadeusza Pilcha, Tadeusza Lewowickiego, Henryki Kwiatkowskiej ,promotora Wiesława Theissa i wielu innych.

.Formalnie dorobek naukowy po uzyskaniu doktoratu Kandydatki składa się z prac autorskich zwartych, publikacji w czasopismach krajowych i międzynarodowych oraz rozdziałów w monografiach zbiorowych ;

1 *„ Edukacja i aktywizacja społeczna w organizacjach pozarządowych .Przykład ruchu United Way”* Wydawnictwo Edukacyjne”, „Orthos”,Warszawa,2003,ss.286,

- 2 *„Uczestnictwo młodzieży, Możliwości działań -opinie i postawy”*, Wydawnictwo Edukacyjne Akapit, Toruń 2007, ss.180,
- 3 *„Edukacja -partycypacja -zmiana w doświadczeniach i wyobrażeniach działaczy lokalnych (animatorów społecznych)*, Wydawnictwo UW ,Warszawa 2014,ss. 263

Publikacje naukowe w czasopismach krajowych i międzynarodowych (4),

- 1 *„O potrzebie dialogu na temat uczestnictwa społecznego -głos po VI Ogólnopolskim Zjeździe Pedagogicznym”* ,Pedagogika Społeczna „2007, nr4,s.123-136,(lista MNiSW B)
- 2 *„Pedagog społeczny -animator zmian w środowisku”* „Pedagogika Społeczna” 2012, nr.4(46) ,s.41-56.(lista MNiSW B),
- 3 *„Konstruowanie świata w działaniu-przestrzeń edukacji”* „Pedagogika Społeczna”,2013 nr4 (50),s. 75- 97, (Lista MNiSW B),
- 4 *„Doświadczenia edukacji społecznej i możliwości integracji. Perspektywa działaczy -animatorów społecznych.”* (w druku) monografia pt.„Różnice ,edukacja ,inkluzja ” (VIII Zjazd Pedagogiczny Uniwersytet Gdański).

W dorobku pokaźne miejsce stanowią rozdziały zamieszczone w monografiach zbiorowych - recenzowanych (12) oraz hasła zawarte w poszczególnych tomach Encyklopedii pedagogicznej XXI wieku, pod redakcją Tadeusza Pilcha (5). Kandydatka osiągnięciach naukowych wskazuje także 6 tekstów autorskich zamieszczonych w kwartalniku „Pedagogika społeczna ” (2009- 2014) i 1 tekst opublikowany w „Auxilium Sociale-Novum”(2008) .

W pierwszym okresie po uzyskaniu stopnia doktora w dorobku naukowym i osiągnięciach Kandydatki można wyodrębnić swoisty rozwój orientacji badawczo -poznawczej subdyscypliny pedagogiki społecznej w obszarze działań praktycznych (uczestnictwa w organizacjach pozarządowych wolontariackich) oraz naukową analizę teoretycznych podstaw pedagogicznych i socjologicznych funkcjonowania organizacji pozarządowych.

W drugim etapie twórczego rozwoju zainteresowań naukowych dr Agnieszki Naumiuk obserwuje się okres pogłębienia „...analizy i syntezy badawczej wokół roli organizacji społecznych, pojęcia działania społecznego ze szczególnym uwzględnieniem roli edukacyjnej i pomocowej(2003-2014)..”(autoreferat s.12).Kandydatka podkreśla, iż to etap pogłębionego zainteresowania analizą roli organizacji pozarządowych, uczestnictwem społecznym,

edukacją obywatelską , demokracją i społeczeństwem obywatelskim. Kandydatka uwagę swą koncentrowała także na problemach edukacyjnych i społecznych, inicjatywach społecznych , działaniach pomocowych , organizacji środowiska , animacji społecznej oraz na *podmiocie w działaniu społecznym*. Można w tym miejscu zacytować prof. Bogusława Śliwerskiego, który w diagnozie i ocenie publicznego szkolnictwa III RP podkreślał iż, „... *po przeszło dwóch dekadach budowania państwa prawa na zasadach ustroju demokratycznego oświata nadal opiera się jego procesom...*” dodając jednocześnie iż „... *spór zatem o miejsce ,role i sposób kształcenia oraz wychowania młodego pokolenia nie zniknął wraz z dojściem którejs z sił politycznej do władzy, a wręcz odwrotnie -potęgował potrzebę zaakcentowania swojej odmienności czy stanu zadowolenia edukacji*(2013,s.302) *)

W tej kategorii pojęciowej, troski o człowieka i instytucje publiczne państwa można oceniać problematykę podjętą w pracach Agnieszki Naumiuk, w których określa pedagogikę jako subdyscyplinę, „... *zajmującą się środowiskiem człowieka i jego przekształcaniem, w celach szeroko pojętego dobra i rozwoju jednostki, jest żywotnie zainteresowana problematyką aktywności społecznej w dokonywaniu zmian , a w szczególności procesami edukacyjnymi zachodzącymi podczas takiego działania ..*”(w, Edukacja-partycypacja -zmiana ...2014,s.266). Tak przyjęta koncepcja badawcza Autorki lokuje się w definicji prof. Wiesława Theissa który , *pedagogikę społeczną* określa tę subdyscyplinę pedagogiczną zajmującą się relacją : człowiek -środowisko (życie społeczne i kulturowe)- edukacja (...)*podstawowym....(zaś)... zadaniem wychowania jest ujawnianie i aktywizowanie sił społecznych .Termin ten oznacza energię jednostek, grup i środowisk, zdolną do przebudowy zastanych warunków kulturalnych , społecznych , politycznych czy gospodarczych..*”(W.Theiss,1997,s.7-8) *).

Dr Agnieszka Naumiuk w swoich zainteresowaniach naukowo- badawczych łączy znakomicie perspektywę teoretyczną klasycznej pedagogiki społecznej z jej nurtem /nurtami współczesnych szkół naukowych pedagogiki społecznej i współczesnego dorobku naukowego takich ośrodków naukowych jak ;warszawska szkoła pedagogiki społecznej, szkoła naukowa śląskiej pedagogiki społecznej czy szkoły łódzkiej .Publikacje zwarte i artykuły, rozdziały w monografiach osadzone są w perspektywie pracy socjalnej, socjologii

*) B,Śliwerski,(2013), „Diagnoza publicznego szkolnictwa III RP.W gorsecie centralizmu” , Oficyna Wydawnicza, Impuls, Kraków *)W.Theiss ,red.(1997) Listy o pedagogice .Helena Radlińska,Aleksander Kamiński, Adam O,Uziębło, Wydawnictwo „Żak” Warszawa

psychologii i polityki społecznej, analizy teoretyczne prowadzonych dyskursów cechują się dużym zróżnicowaniem bardzo bogatej, interdyscyplinarnej literatury. Walorem zatem dorobku Kandydatki jest niewątpliwie interdyscyplinarność Jej publikacji. Można w tym miejscu nadmienić, iż dla współczesnego rozwoju nauki, procesy stałego zróżnicowania się i pojawiającej się integracji kilku dyscyplin powodują, że wiele nauk zaczyna mieć wspólny przedmiot badań i te same metody badacze stosują reprezentanci różnych nauk. Świadczy to wręcz o dojrzałości nauki i poddającej się ingerencji i samowiedzy badaczy w kwestii odrębności i specyfiki własnej dyscypliny w odniesieniu do innych nauk- (J. Włodarek, 1992, s.35)

4 Dr Agnieszka Naumiuk wskazała w autoreferacie monografię pt. „**Edukacja - partycypacja -zmiana w doświadczeniach i wyobrażeniach działaczy lokalnych (animatorów społecznych)**”(2014, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego ss.266, ISBN 978-83-235-1485-5), jako znaczące osiągnięcie, stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego. Recenzentami wydawniczymi monografii byli prof. Anna Zielińska i prof. Mikołaj Winiarski, którzy wysoko ocenili wartość merytoryczną pracy. Problematyka poszukiwań badawczych monografii *dotyczy związków między edukacją i aktywnością społeczną, (...) to pogłębienie wiedzy o zjawisku społecznej aktywności ,o jej szczególnym charakterze.,instytucjonalnych ,społecznych oraz jednostkowych wymiarach*(Autoreferat,s.2) Celem publikacji „...było nawiązanie podwójnego dialogu o działaniu społecznym; z jednej strony z pedagogiką społeczną, jej twórcami i kontynuatorami z drugiej strony, z praktykami zmiany..” (Autoreferat ,s.3)

Poddana wszechstronnej analizie treści oraz przeprowadzonym eksplikacjom problematyka badań; edukacji, partycypacji, zmiany w doświadczeniach działaczy lokalnych animatorów, wpisuje się w teoretyczny i empiryczny interdyscyplinarny kontekst dyskursu *pedagogiki społecznej /refleksji nad rolą jednostki aktywnej w inicjowaniu i realizacji zmiany społecznej, edukacyjnej oraz działalności społecznej.* Monografia w części pierwszej teoretycznej (rozdz.I) zawiera analizę konstruktora pojęciowego **działania społecznego**, znanego od lat w literaturze nauk społecznych i pedagogice społecznej, jednak Autorka *odczytuje wiele jego nowych współczesnych znaczeń.* Odnosi się do koncepcji psychologicznych J. Kozielskiego(1976) J.Reykowskiego(1986) J.Śliwaka (2005),

A.Szuster (2002) koncepcji pedagogicznych altruizmu M. Łobockiego(2004) czy też A.Michalskiej-Kotlarskiej, (2005) ,P.Sztompki (2008) i wielu innych nie pomijając prekursorów socjologii np.; Maxa Webera i Floriana Znanieckiego. Można dodać, iż takie poszukiwania związków i *znaczeń działania społecznego i świata konstruowanego w działaniu* rozpatrywanego na różnych poziomach były możliwe dzięki interdyscyplinarnej analizie teorii polskich koncepcji i zagranicznych reprezentantów. Kolejną wartością pracy to „nowe odczytanie” świata w działaniu z perspektywy teorii zjawisk społecznych-konstruktywizmu, której założenia koncepcji znane były w pedagogice społecznej (np. twórczości Heleny Radlińskiej, podkreśla Autorka. W prowadzonym dyskursie źródeł konstruktywizmu odszukuje w twórczości Dawida Hume'a, Fryderyka Nietzschego, Immanuela Kanta ,Johna Deweya, czy w filozoficznym ujęciu rekonstrukcjonizmu społecznego Teodora Bramelda i innych (s.22-.25).

Habilitationka w sposób szczególny akcentuje i ukazuje możliwość inspiracji dla wielu poszukiwań - „*działania społecznego jako realizacji ideałów wychowania*”(II rozdział) w klasycznej pedagogice społecznej , ujmującej relacje „człowiek – działanie społeczne- środowisko” jako ważny proces wychowawczy powiązany z uczestnictwem zaangażowaniem i dokonywaniem zmiany. Tradycje pracy społecznej(służby narodowi) modelu działania H.Radlińskiej , A.Kamińskiego i innych klasyków stanowiły,jak podkreśla Autorka, główne zadania wychowania realizowanego w obszarze pozaszkolnym,w którym miała się zawierać szeroko rozumiana aktywność społeczna i obywatelska (W.Theiss,2006,s 34).

W konsekwencji podjętych badań dr Agnieszka Naumiuk dokonuje oceny wartości przemian ostatnich czasów czyli przechodzenia od „kategorii środowiska”..względnie zamkniętej społecznie kontrolowanej konstrukcji ku „przestrzeni edukacyjnej”-otwartej ,niekontrolowanej,nie w pełni przygotowanej, jednak umożliwiającej oddolne,podmiotowe kreowanie a probowanych wzorów kultury,pożądanych praktyk społecznych i instytucji edukacji -wychowawczych ...”(por.W.Theiss,2011,s.5) Warto przytoczyć prognozę Autorki iż mamy do czynienia z etapem rozwoju pedagogiki społecznej tzw. „...otwierania się na świat poza pedagogiczny i jego potencjał w przebudowie oraz usprawnianie warunków społeczno- rozwojowych i edukacyjnych..”(s.64). Współczesne zainteresowanie działaniami społecznymi prognozuje,takie jak próby polaryzacji,specjalizacji i partycypacji wydają się

wynikać ze słabości dyscypliny jedną z możliwości rozwoju dyscypliny jest pomoc działaczy społecznych i nowe np. *formy pedagoga ulicy* (a nie *street workingu*) lecz *community working* (s.83).

Rozdział III monografii pt. „*Edukacja społecznikowska*” poświęcony został rozwojowi koncepcji pracy społecznej w Polsce. W konstrukcji rozdziału dr Agnieszka Naumiuk przyjęła, iż ukazanie wzorców, ideałów, autorytetów osobowych wybitnych jednostek z przeszłości są współcześnie aktualne i stanowią ważny wymiar „wypracowania tożsamości społecznikowskiej”. Przyjęcie trójbiograficznej inspiracji postaciami Staszica, Szumana i Korczaka – jako pedagogicznego konstruktywizmu społecznego, uważam za zbieg bardzo inspirujący, zorientowany na wrażliwość, niezgodę na zastany świat i niezgodę na afirmację konsumeryzmu a skierowany na dokonanie wyboru świata z ideami i wartościami „pedagogiki społecznej w obszarze działania społecznego. Część teoretyczna rozdziału zawiera staranie opracowane, na dużym poziomie merytorycznym, współczesne wzorce i ideały aktywności społecznej oraz procesu profesjonalizacji edukacji działaczy społecznych (s.84-131)

W części drugiej monografii Autorka prezentuje wyniki badań jakościowych przeprowadzonych z indywidualnymi działaczami społecznymi oraz grupami działaczy, zorientowanych na działania społeczne. Badania Habilitantki koncentrowały się na wyobrażeniach i doświadczeniu badanych działaczy społecznych. Badania miały charakter eksploracyjny i diagnostyczny, których celem było „... odkrywanie sposobów myślenia, konstruowanie wyobrazeniowego (...) doświadczenie świata inicjatyw lokalnych oraz odbioru zmian w społecznych oraz wpływania na nie” (s. 133) W założeniach swych Habilitantka podkreśla, iż rezygnuje z badań biograficznych wybierając inne podejście, to jest próbę uchwycenia jakościowego „zarazem indywidualnego i grupowego obrazu myślenia prowadzącego do wyobrażeń na temat zmiany społecznej i reakcji na nią (s. 134) Grupa badawcza wyselekcjonowana, liczyła 30 osób, laureatów Konkursu im. Heleny Radlińskiej o różnym stażu działalności społecznej i wieku. Z badań wyłaniają się cztery współczesne typy działaczy społecznych determinujących zmiany społeczne: *globalni aktywiści*, politycy, III. sektora, „*gwiazdy sektorowe*” (przedsiębiorcy społeczni) organizatorzy typ „*małoojczyźniany*” działacze; *małomiasteczkowi*, społecznicy, i *bezimienni bohaterowie* (społecznicy, wolontariusze III sektora) Wizerunek osób działających społecznie jest umowny

ale ważnym elementem tych grup jest umiejętność pracy zespołowej, wrażliwość, edukacja w działaniu i skuteczność (s.125). Działacze zostali podzieleni według kręgów wpływów ukazujących znaczenie jakie formalnie przypisuje się tym osobom w kształtowaniu zmian społecznych (s.126).

Z rozdziału IV pt., *Działanie społeczne w wyobrażaniu i doświadczaniu praktyki*” wyłania się złożony obraz życia badanych, różnorodność motywów i idei działania; osobistych i społecznych, z przewagą motywów prywatnych. Kategoryzacja deklarowanych przez badanych form działania społecznego, osadzona w wielu jakościowych wywiadach i jest ze wszech miar udana, zmierza bowiem do skonstruowania typu idealnego *modelu podmiotu działającego społecznie*. Wyniki badań publikacji stanowią wartości diagnostyczną ale zarazem dokumentacyjną – aktywizacji i działania społecznego ostatnich lat.

Z satysfakcją odnotowałam fakt nawiązania do twórczości prof., Edmunda Trempały, twórcy pojęcia- „nieprofesjonalnych wychowawców” oraz postulowanych przez niego wychowawczych funkcji tego typu działań (E. Trempała, 1988, „Pedagogiczna działalność wychowawców nieprofesjonalnych w środowisku lokalnym,” Bydgoszcz Wyd. WSP).

Większość badanych swe zaangażowanie ocenia w kategoriach, dumy (27 osób *„jestem dumny, że pomimo trudności różnego rodzaju moje działanie się udaje, że się rozwija i w ogóle jest (...), nie jestem sam, że jest zespół ludzki, który ze mną pracuje ..”* (s.151).

Wyróżniona została też nieliczna kategoria osób rozczarowanych, krytycznie i negatywnie oceniających działania społeczne np., *„nie wszystkim ludziom chodzi o dobroczynność (...), są ludzie którzy chcą zarobić..”* (s.154).

Generalnie, badani wskazywali wiele zysków wyniesionych z działań społecznych w zakresie własnego rozwoju, relacji z ludźmi, uzyskanego autorytetu w środowisku lokalnym oraz jakość działań które są identyfikowane z konkretnym człowiekiem zarówno sukcesu jak i porażki. W tym dyskursie Autorka stawia pytanie *„jakie nasze własne idee konstruowania świata i edukacji uwidoczniają się w działaniu? To zadania dla pedagogów.*

„Edukacja społeczna przyszłości” to rozdział V zamykający monografię z pozytywną- prognozą rozwoju pedagogiki społecznej, w której Autorka proponuje włączać w większym stopniu niż dotąd, korzystanie z kształtowania warunków rozwoju, z roli inicjatyw oddolnych i sił sprawczych człowieka. Wzorcowy styl głoszonych przez dr Agnieszkę Naumiuk tez oraz poprawność zasad logicznych i metodologicznej konsekwencji

rozprawy, „Edukacja -partycypacja -zmiana w doświadczeniach i wyobrażeniach działaczy lokalnych (Animatorów społecznych) zasluguja na miano szczególnej ważnej z racji implikacji poznawczo-naukowych ale również z racji praktyczno -społecznych, systematyzacji teoretycznej. Kandydatka reprezentuje **pedagogikę społeczną** optuje jednak w kierunku interdyscyplinarności i współpracy badaczy różnych dyscyplin w naukach społecznych. Podstawowe kategorie analityczne zakorzenione w kontekstach historycznych (ale nie archaicznych) takie jak praca społeczna, siły jednostkowe i społeczne są aktualizowane w biografiiach nowych pokoleń działaczy lokalnych - animatorów społecznych w obecnych warunkach społeczno – edukacyjnych transformacji ustrojowej.

5 Ocena ogólna i konkluzja

W konkluzji pragnę jeszcze raz podkreślić, że zainteresowanie Pani dr Agnieszki Naumiuk dyskursem, istniejącymi pedagogicznymi związkami z lokalną praktyką społeczną oraz zjawiskiem działania społecznego w kontekście edukacyjnym w badaniach jakościowych. Mamy bowiem do czynienia ze znaczącym porzuceniem paradygmatu pozytywistycznego i poszerzeniem pola badań pedagogiki, wiedzy o edukacji i szeroko rozumianych nauk o wychowaniu. Jest to dorobek naukowy ze szczególnie znaczącą monografią autorską pt., „Edukacja -partycypacja -zmiana w doświadczeniach i wyobrażeniach działaczy lokalnych (Animatorów społecznych)”. Autorka ukazuje w rozprawie aksjologiczne wartości dobrowolnych działań społecznych, służby społecznej, edukacji społecznej opartych na zaufaniu koniecznym w poszerzaniu inicjatyw obywatelskich.

Prace i zainteresowania naukowe zawarte w licznych publikacjach, wygłoszonych referatach na międzynarodowych i krajowych konferencjach, kierowanie lub udział w projektach badawczych, koncentrujących się na problematyce instytucjonalizacji pracy socjalnej, trzecim sektorze pozarządowego i organizacjach społecznych, zainteresowaniach edukacją obywatelską, społeczeństwem obywatelskim, uczestnictwem społecznym, animacją społeczną oraz podmiotem w działaniu społecznym/ „siłami społecznym,” zawierają pogłębione analizy, zakończone weryfikacją, zgodną z kanonami metodologii nauk społecznych i pedagogiki.

Na podstawie przeglądu i oceny dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, wyrażam przekonanie, iż stanowi on wiarygodną podstawę do ubiegania się o nadanie Kandydatce stopnia naukowego **doktora habilitowanego** w zakresie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika..

Reasumując uznaję, iż dorobek naukowo -badawczy ,Dr Agnieszki Naumiuk spełnia wymagania określone przez ustawę o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z dn.14 lutego 2003 (z późniejszymi zmianami). Habilitantka posiada przygotowanie do samodzielnej pracy naukowo – badawczej .Popieram zatem wniosek o nadanie Pani Dr Agnieszce Naumiuk stopnia doktora habilitowanego.

Bydgoszczy 2015.05.01.

Krystyna Marzec - Holka

Podstaw .spełnione wymogi oraz uzasadnienia i uwagi dotyczące kryteriów oceny

Dr Agnieszki Naumiuk

- § 3. Rozporządzenia Ministra Nauko i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie kryteriów ocen osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego obejmuje w obszarze nauk społecznych z zakresu osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta obejmują;
- § 4. Autorstwo lub współautorstwo monografii ;
dotyczy;
Kandydatka posiada w dorobku 3 monografie autorskie . Do dorobku należy zaliczyć także 12 rozdziałów w monografiach zbiorowych oraz 5 haseł w Encyklopedii Pedagogicznej, 7 artykułów w czasopismach „Pedagogika Społeczna ,
- 4.3Liczba cytowań wg bazy Web of Science ;
dotyczy
liczba cytowań przed doktoratem-4
liczba cytowań po doktoracie – 14
- 4.4.Indeks Hirscha – brak
Wg. Publish or Perish Indeks II -2
- 4.5.Kierowanie międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi ;
brak
- 4.7.wyłaszanie referatów na konferencjach międzynarodowych i krajowych
dotyczy
2 referaty na konferencjach zagranicznych i 1 międzynarodowej w Polsce, udział w 10 konferencjach i seminariach naukowych krajowych, uczestnictwo w 17 konferencjach/referaty
- 5.1Uczestnictwo w programach europejskich i innych programach komitetach organizacyjnych
dotyczy
udział w w 2 projektach międzynarodowych , ekspert, konsultant,
- 5.2.Udział w komitetach organizacyjnych p krajowych i międzynarodowych
dotyczy
3 konferencje polskie 1 międzynarodowa ,8 konferencji zagranicznych,
- 5.6. udział w komitetach redakcyjnych i towarzystwach czasopism;
dotyczy

sekretarz naukowy Czasopisma „Pedagogika Społeczna”

5.9. Opieka nad studentami

dotyczy

realizuje zajęcia dydaktyczne ,wykłady, seminaria , promotor pomocniczy, opracowania autorskie przedmiotów w j. angielskim ,konwersatoria w j. angielskim ,translatorium w języku polskim i angielskim, w ramach programu Erasmus , koordynacja modułami studiów magisterskich,

5.11. Staże krajowe i zagraniczne;

dotyczy,

2 pobyty USA, Francja , 22 wizyty studyjne w ramach „Szkoły Animatorów Społecznych”

20 wizyt studyjnych w celu poznawczym i w ramach współpracy z ruchem „United Way „

5.12. Wykonane ekspertyzy ,lub opracowania zamawiane;

dotyczy

3 ekspertyzy ,

5.13. Udział w zespołach eksperckich i konkursowych

dotyczy

5 udziałów w zespołach eksperckich i konkursowych, oraz recenzowanie 2 projektów badawczych międzynarodowych i krajowych /Fundacji na rzecz nauki , Narodowego Centrum Nauki.

Inne-nagrody i wyróżnienia ;

-1 Brązowy Krzyż Zasługi ,Kancelaria RP, za długoletnia służbę,2013

-2 Wyróżnienie „Fundacja Wspólna Droga” (United Way)2011.

